

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010190
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819010190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 14. januára 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným H. C., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/61/2019-123 zo dňa 19.9.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/61/2019-123 z 19.9.2019 v časti - vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine a výroku o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/61/2019-123 z 19.9.2019,

obžalovaného H. C., nar. X.X.XXXX v M. (Česká republika), trvale bytom S., N. č. XXXX/XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na peňažný trest vo výške 1 500,- (jedentisícpäťsto) eur (Trestný zákon účinný do 1.8.2019).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený (Trestný zákon účinný do 1.8.2019).

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/61/2019-123 zo dňa 19.9.2019 bol obžalovaný H. C. uznaný za vinného, že:

v presne nezistenej dobe od 28.1.2018 do 23.2.2018 počas doby podnájmu v byte č. 87 na adrese M. XXX/X, F. - D., odcudzil z nočného stolíka v spálni finančnú hotovosť vo výške 205,- eur, a zo skrine v detskej izbe digitálnu zrkadlovku zn. NIKON D90 v hodnote 212,07 eur (5 400,- Kč), objektív zn. NIKKOR 18-105mm v hodnote 232,07 eur (5 900,- Kč), blesk zn. NISSIN DÍ622 Mark II Speedlite v hodnote 161,27 eur (4 100,- Kč) a nabíjačku batérie pre Nikon D90 v hodnote 19,67 eur (500,- Kč), čím poškodenému X. O., nar. XX.X.XXXX, bytom F. - D., ul. M. XXX/X-XX, spôsobil škodu odcudzením vo výške celkom 830,42 eur,

čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1.8.2019 (ďalej len „Tr. zák.“) a za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon

trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému X. O., nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom S., N. XXXX/XX, škodu vo výške 830,42 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.9.2019 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor nevyjadril. Obžalovaný podal odvolanie čo do výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Dňa 23.10.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného, ktorý uviedol po konštatovaní základných faktov veci nasledovné odvolacie argumenty:

„Na úvod chcem povedať, že je mi naozaj veľmi ľúto, čo som spôsobil a zbytočne urobil problémy svojmu kamarátovi, sebe, ale aj mojim blízkym, najmä rodičom. Nešlo mi však o zbohatnutie. Danú vec som dal do záložne za hodnotu 1 000 českých korún a po čase, ako si zarobím, som ju chcel vrátiť. V tom čase som bol dlhodobo vo veľmi zlej finančnej a psychickej situácii, čomu nepomáhalo, že v danom čase som bol pod vplyvom drog, ktoré mi však ponúkal dotknutý a jeho brat, napriek tomu, že vedeli, v akej som situácii. Viem predložiť komunikáciu cez aplikáciu Messenger ako dôkaz alebo oboch predvolať ako svedkov. Avšak aj vzhľadom na GDPR je vhodnejšie vypočuť ich ako svedkov.

Uvedomujem si však, čo som spôsobil a svoju vinu na uvedenom čine nepopieram, ale dovoľujem si krajský súd požiadať, aby mi uložil alternatívny trest vo forme peňažného trestu, trestu domáceho väzenia alebo trestu povinnej práce. Okresný súd na hlavnom pojednávaní zvažoval uloženie alternatívneho trestu, avšak dospel k záveru, že v mojom prípade by bolo zložité zabezpečiť vykonanie trestu povinnej práce, pretože pracujem na zmeny, a v prípade peňažného trestu je otázne, ako by som ho dokázal zaplatiť, resp. či by mi banka na to poskytla pôžičku, a preto sa priklonil k uloženiu trestu odňatia slobody, k čomu som sa aj ja chybné vyjadril na súde. Ja však chcem uviesť, že som schopný a ochotný vykonať či už trest povinnej práce alebo peňažný trest a týmto podaním chcem súdu predostrieť, že sa viem zariadiť tak a urobiť všetko pre to, aby bol z mojej strany zachovaný hladký priebeh ich výkonu.

Od času, kedy sa to stalo, som slušne žijúci človek, ktorý je vyše rok a pol riadne zamestnaný, mám stály a pravidelný príjem a viem zaplatiť peňažný trest sám z našetrených peňazí alebo aj s podporou rodiny, ktorá by mi v tomto pomohla, alebo aj prostredníctvom pôžičky z banky. Ako dôkaz predkladám svojich šesť posledných výplatných pásov a dôkaz o zaplatení škody. O tom, že môžem mať problém s jeho zaplatením, podľa môjho názoru chybné vyhodnotil okresný súd na pojednávaní. Pripájam aj obrat o zaplatení škody poškodenému.

Som zamestnaný momentálne vo štvorzmennej prevádzke vo firme Visteon Námestovo, ale moja zmluva je na trojzmennú a štvorzmennú prevádzku, preto dokážem svoju chybu odčiniť aj vo forme trestu povinnej práce, ktorú viem vykonávať vo svojom voľnom čase a pri zabezpečení jej výkonu byť súdu plne nápomocný. Dôkaz predkladám vo forme svojej pracovnej zmluvy, ktorá je zatiaľ na dobu určitú do 30. apríla 2020, lebo môj zamestnávateľ predlžuje zmluvu na dobu neurčitú až na druhýkrát predlžovania. Ďalej chcem ešte uviesť, že moja maminka je momentálne po dvoch operáciách chrbtice a nemôže sa sama postaviť alebo s problémami a nemôže zdvíhať ťažké veci, preto som taktiež doma pri nej v čase mimo prácu a som jej k dispozícii, keď potrebuje pomôcť. Ako dôkaz predkladám jej zdravotné záznamy. V prípade trestu domáceho väzenia by som sa zdržiaval v byte u rodičov, kde aj stále bývam, a tak jej naďalej mohol pomáhať, čo by určite ocenila.

Ešte raz pripomínam, že je mi skutočne veľmi ľúto, čo som spôsobil, a že v danom čase som bol v podmienke, ale aj kvôli svojim problémom a drogám som si nevedomoval, čo robím. Keby som mohol vrátiť čas, tak to urobím ihneď a všetko napravím a urobím inak.

Za ten dlhý čas, čo sa to stalo, som dokázal, že som slušný a bezkonfliktný človek, podarilo sa mi nájsť riadne zamestnanie, kde sa mi darí, ktoré ma baví, kde je zamestnávateľ so mnou spokojný a z ktorého mám stály príjem, medzičasom som si našiel priateľku, s ktorou chcem viesť riadny život a s ktorou plánujeme spoločnú budúcnosť, a preto nechcem ísť do väzenia, a tak všetko stratiť a opäť sa predierať odznova a zažiť tú neistotu pri hľadaní si stáleho zamestnania, zabezpečení si pravidelného príjmu či v rodinných veciach. Viem, že som bol v podmienke, ale drogy mi vtedy zatemnili myseľ a nevedel som celkom, čo sa deje, no za tým všetkým som urobil hrubú čiaru a všetko úsilie vynakladám na to, aby som sa opäť zaradil do normálneho života, v ktorom už niet miesta pre podobné činy, o čom si dovoľm povedať, že sa mi to aj s pomocou rodiny, priateľky, blízkych a kolegov v práci už vyše rok a pol darí. Preto chcem zaplatiť alebo odpracovať svoj prehrešok z minulosti a tým aj viesť ďalších ľudí na lepšie

cesty. Z uvedených dôvodov mám za to, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie niektorého alternatívneho trestu."

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože výrok rozsudku súdu prvého stupňa o treste a náhrade škody považovala za správny. Uviedla, že okresný súd sa zaoberal a aj odôvodnil možnosti uloženia alternatívnych trestov s negatívnym záverom. Dodala, že v súvislosti s uložením trestu domáceho väzenia obžalovaný nepreukázal, že sú splnené podmienky k uloženiu tohto alternatívneho trestu. Rovnako nebolo bez najmenších pochybností preukázané, že došlo k náhrade škody. Obhajca obžalovaného uviedol, že obžalovaný riadne pracuje v spoločnosti Visteon už od 11.4.2018 s tým, že zamestnávateľ je s ním veľmi spokojný. Mal za to, že tvrdenie okresného súdu, že obžalovaný nemá dostatočný príjem, je nepravdivé a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Poukázal na to, že súčasný disponibilný zostatok na účte obžalovaného je 2 168,76 eur, o čom predložil ako dôkaz výpis z účtu. Za nesprávny považoval aj záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého obžalovaný nie je schopný vykonať trest povinnej práce. Navrhol krajskému súdu, aby prvostupňové rozhodnutie bolo zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu, a to z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e), ods. 2 Tr. por., § 322 ods. 3 Tr. por. Obžalovaný uviedol, že je mu to veľmi ľúto a chcel, aby krajský súd zmenil rozhodnutie okresného súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd sa stotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného, pretože po preskúmaní odvolaním obžalovaného napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny.

Obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, právo na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe, v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný H. C. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného H. C. o tom, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu.

Súdu prvého stupňa treba vytknúť, že sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nezaoberal materiálnym korektívom (§ 10 ods. 2 Tr. zák.) vzhľadom k tomu, že obžaloba bola podaná pre prečin.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10 Tr. zák., to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív).

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., je záverom právnym.

Tento právny záver o materiálnom korektíve prečinu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o materiálnom korektíve prečinu, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na jeho naplnenie treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný, a zo všetkých relevantných dôkazov.

Krajský súd mal naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. z pohľadu, či je jeho závažnosť nepatrná, so zreteľom na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, za preukázaný.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, s ktorými sa ale krajský súd v plnom rozsahu nestotožnil, pretože uložený trest odňatia slobody považuje z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie za neprimerane prísny.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou,

ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Krajský súd teda dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený prvostupňovým súdom je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj vyhodnotenie osoby obžalovaného trestom neprimerane prísny. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s argumentmi obžalovaného, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní. Trest odňatia slobody sa ukladá v prípadoch, keď uloženie iných - alternatívnych trestov sa javí ako neúčinné. Treba poukázať, že v prípade súdeného trestného činu (prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.) je horná hranica trestu odňatia slobody v osobitnej časti Trestného zákona určená až na dva roky. Súdeného trestného činu sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Pripadalo teda do úvahy uloženie buď nepodmienečného trestu odňatia slobody, alebo uloženie alternatívneho trestu (peňažný trest, trest domáceho väzenia, trest povinnej práce, atď.), nakoľko uloženie podmiennečného trestu do úvahy nepripadalo (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). Obžalovaný neuváženeho konania úprimne oľutoval a vyjadril sľub, že v budúcnosti povedie riadny život. V čase rozhodovania odvolacieho súdu mal obžalovaný dostatočné prostriedky na zaplatenie peňažného trestu.

V zmysle týchto dôvodov preto krajský súd prijal záver, že obžalovaný má dostatočný zdroj príjmov, aby mohol byť za stíhané protiprávne konanie potrestaný peňažným trestom tak, ako to definuje ustanovenie § 56 ods. 1 Tr. zák. a zároveň prijal záver, že na obžalovaného nie je potrebné vplyvať nepodmienečným trestom odňatia slobody. Peňažný trest vo výmere 1 500,- eur preto podľa názoru odvolacieho súdu v plnom rozsahu spĺňa základné zásady platné pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr. zák. Krajský súd prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému H. C. zohľadnil všetky okolnosti vecí tak z hľadiska spáchaného skutku, jeho právnej kvalifikácie, ako i z hľadiska osoby obžalovaného, a to z pohľadu jeho doterajšieho spôsobu života, ako i aktuálnych osobných pomerov. Obžalovaný má v registri trestov jeden záznam a v registri priestupkov nemá záznam. Obžalovaný sám prejavil záujem o uloženie alternatívneho trestu - peňažného trestu. Je zrejmé, že obžalovanému bola uložená aj povinnosť nahradiť škodu poškodenému vo výške 830,42 eur. Krajský súd pri ukladaní peňažného trestu prihliadol aj na to, že obžalovaný už bol odsúdený za trestný čin, a preto mu neuložil peňažný trest na úplne spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pre posilnenie účelu peňažného trestu mu zároveň uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Krajský súd si osvojil aplikáciu hmotnoprávnych noriem, ktoré súd prvého stupňa použil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu (§ 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák.), ale s poukazom na správne dôvody odvolania obžalovaného, ktoré si krajský súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne poukazuje, dospel krajský súd k záveru, že stavu vecí, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie peňažného trestu obžalovanému H. C. vo výške 1 500,- eur s tým, že obžalovanému podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, pri aplikácii procesného postupu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

K odvolaniu obžalovaného čo do výroku o náhrade škody krajský súd uvádza, že prvostupňový súd vyčíslil škodu, ktorá bola poškodenému spôsobená, tak, že to zodpovedá stavu vecí a zákonu. Poškodený X. O. si v prípravnom konaní uplatnil škodu vo výške 830,42 eur, pričom súd prvého stupňa postupoval správne, keď zaviazal obžalovaného H. C. k náhrade škody vo výške 830,42 eur, nakoľko to zodpovedá skutočnosti a vykonaným dôkazom. Pri všeobecnom prieskume tohto výroku krajský súd zistil, že tento výrok nevykazuje znaky nezákonnosti a je vecne správny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.